

hold, hvis man ikke gaar til Ansættelse af Embedsmænd, som er en Art Skattesekretærer og anvendes paa samme Maade ude i Landet, som man i København bruger Skattedirektoratet. Jeg ved godt, at det er ingen populær Betragtning, jeg her fremsætter — jeg forstaar for Resten ikke rigtig, hvorfor den er saa upopulær. Det er fremhævet mange Gange af Landsoverskatteraadet, at det var den Vej, man skulde gaa, og jeg mener, at man vil komme dertil. Man kunde have benyttet Lejligheden ved denne Lov, men Finansministeren har ikke villet det. Med Hensyn til Udvidelsen af Skatteraadene staar jeg derimod tvivlende; jeg ved heller ikke, hvorledes det skal gøres for Landdistrikternes Vedkommende. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne sagde, at der maatte være en mere alsidig Sammensætning af Skatteraadene. Men det kan næsten ikke ske i Landdistrikterne, thi der findes ikke, som det ærede Medlem tror, altid en Mulighed for at skaffe ind i Skatteraadet Folk, som har noget med Byerhverv at gøre. Hvorledes skulde det gaa til i de Landdistrikter, hvor der overhovedet ikke ligger nogen Købstad? Ude i de rene Landdistrikter maa man efter min Mening henvende sig til de Landbrugere, man dér kan faa til at indtræde i Skatteraadet efter den Anbefaling og lignende, der altid kommer til at foreligge for Finansministeriet, og man bliver nødt til, tror jeg, at holde sig nogenlunde til den Sammensætning, der er i Øjeblikket. Det er naturligvis et Spørgsmaal, der kan diskuteres og meget vel kan drøftes i et Udvalg, hvis vi virkelig kommer til en omhyggelig Gennemgang af Lovforslaget i et Udvalg, og jeg antager stadig, at det konservative Folkeparti vil kræve et saadant nedsat, ikke mindst efter at have hørt den ærede Ordfører sige, at dette Forslags Skattesatser var en Svøbe for Folket. Hvis det er Tilfældet, forekommer det mig, at den ærede Ordfører maa være ivrig for at faa denne Svøbe gjort til i det mindste et mildere Instrument, og hvorledes det kan ske, uden at Satserne bliver betydeligt nedsat og Beløbet nedskrevet, forstaar jeg ikke. Der findes i Lovforslagets § 53 en Bestemmelse om, at Finansministeren, naar Forholdene tillader det, kan nedskrive Beløbet. Ja, men hvad kan det hjælpe, at man nedskriver Beløbet? Hvis Finansministeren ikke kan nedskrive Satserne, hjælper det ikke. Hvis han paa en Finanslov kan optage et ringere Beløb for Indkomst- og Formueskatten end det, som rimeligvis vil indkomme, ja, hvad hjælper saa det? Det

maa virkelig være Satserne, der nedskrives; men saa vidt jeg har forstaaet den Form, der bruges i Lovforslagets § 53, kan dette ikke ske. Naar man imidlertid er enig om, at det er det, der skal ske, kan man nemt faa en Rettelse i Udvalget.

Det glædede mig at høre det konservative Folkepartis Ordfører sige, at han var stemt for at føre Fradraget helt igennem. Vi vil i dette Tilfælde være tre Partier, der i Udvalget vil være stemt derfor, nemlig det socialdemokratiske Parti og det konservative Folkeparti, hvilke er tilstrækkelige til at danne Flertal her i Tinget; men ogsaa det radikale Venstre vil gerne slutte sig dertil. Og jeg maa ganske afvise, hvad den højtærede Finansminister opstiller som Indvendning derimod, nemlig at saadanne Fradrags Gennemførelse skulde være ensbetydende med at berøve Statskassen en Indtægt paa 12—14 Mill. Kr.; jeg vilde gerne se en Opførelse heraf fra enten Statistisk Departement eller Finansministeriet, hvor den højtærede Finansminister nu vil tage den fra. Det er ikke tænkeligt under Hensyn til de forholdsvis meget faa Skatteydere og det Beløb, der her er Tale om, at en Gennemførelse af Fradragene skulde have til Følge, at en saa stor Del forsvandt af hele den Sum, der tænkes at ville indkomme.

Hvad Skattens Udbytte angaar, skal jeg saa sluttelig sige, idet jeg gør disse Bemærkninger noget kortere, end jeg havde tænkt mig, at om 176 Mill. Kr. vil indkomme ved denne Lov, det ved den højtærede Finansminister lige saa lidt som noget andet Menneske her i Salen noget om. Beregningen forekommer mig for det første at gælde det oprindelige Forslag, ikke det Forslag, der her foreligger; men lad saa det være godt, saa er der dog intet Menneske, der kan vide, hvor stor den Indtægt vil være i Befolkningen, hvoraf Indkomstskatten skal betales, og hvor stor den Formue vil være, hvoraf den nu snart vedtagne Formueskat skal udredes. Jeg tror, at Grundlaget i høj Grad vil svigte, og ikke mindst — det nægter jeg ikke — fordi der er noget uforholdsmæssigt mellem Satsernes Størrelse og Indtægten og Formuen. Man faar nemlig ikke altid — det har man dog nogen Erfaring for — det ud af en Indkomst- og Formueskat, som selve Satserne og et nogenlunde rimeligt Overslag over Indtægt og Formue viser; i samme Øjeblik, Satserne bliver saa høje som her, og de Beløb, der skal opkræves, saa store, forsvinder paa en underlig Maade baade Indtægten og Formuen fra det af Staten paaregnede Grundlag. Jeg tvivler